

BESTE KUNST- EN POEZIEVRIENDEN,

MET EEN ANDER **NU** BEN IK OP STAP...ALSOOK MET WAT ANDERE TEKSTEN EN BEELDEN.

HET START MET EEN GEDICHT OVER HET BEGIN VAN DE MENSHEID ! EEN STIL GEBEUREN, EN WAT TE DENKEN VAN DE MORGENZON? VERVOLGENS BRENGT EEN STOTTERAAR JULLIE ZIJN 'DAG-GROET' ! HET VERVOLG IS EEN VERHAAL OVER NA ...DE DOOD !

EN KIJKEN DOEN WE DAN **NAAR DE OUDSTE MAN OP AARDE**, ALSOOK NAAR 'DE SLAPENDE ZWARTE VROUW' GESCHILDERD DOOR PAUL GAUGUIN EN LEZEN WE EEN GEDICHT VAN LÉOPOLD SÉDAR SENGHOR.

Chronologisch omvat deze Nieuwsbrief het verhaal van de schepping, een haiku over een morgen in Elingen, is er mijn groet, Art is good company, Mbah 145 jaar, Mano tu papau, Femme noire, Sporen, Vergankelijkheid, drie vertaalde gedichten van Jaques Prévert, kijken is een opdracht, landschap met gedicht over ' over een onderweg' zijn.

VEEL LEES- EN KIJKPLEZIER
JOS DE DECKER

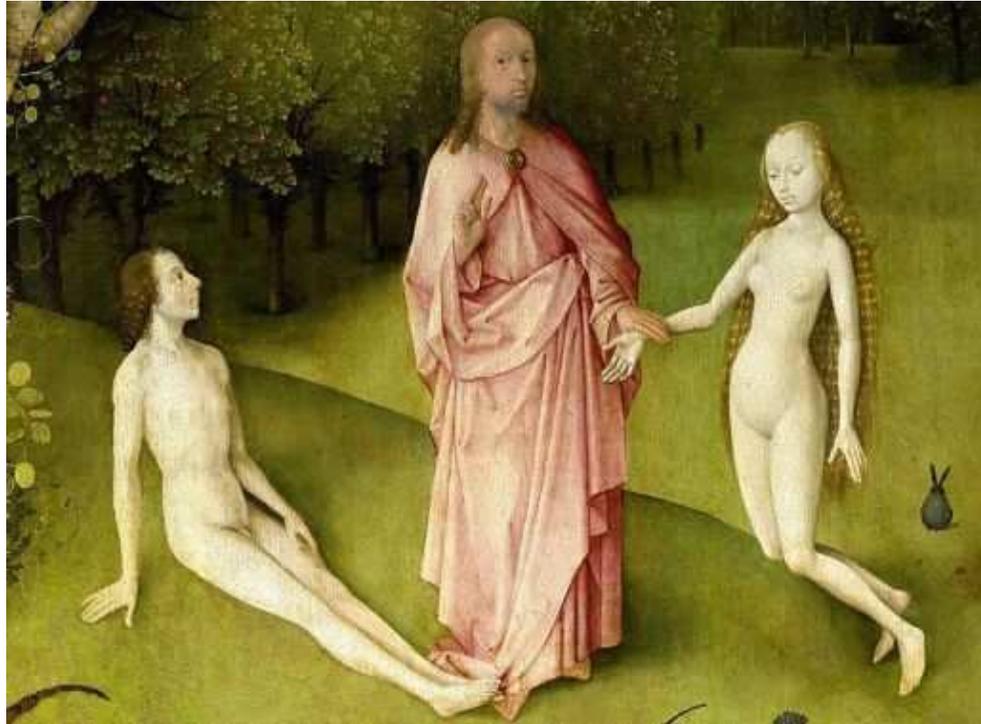
MANSVELD ART CENTER

Oudenaaksestraat, 4, 1671 Elingen (Pepingen- Pajottenland)-België tel 02 532 57 11 joz.dedecker@telenet.be

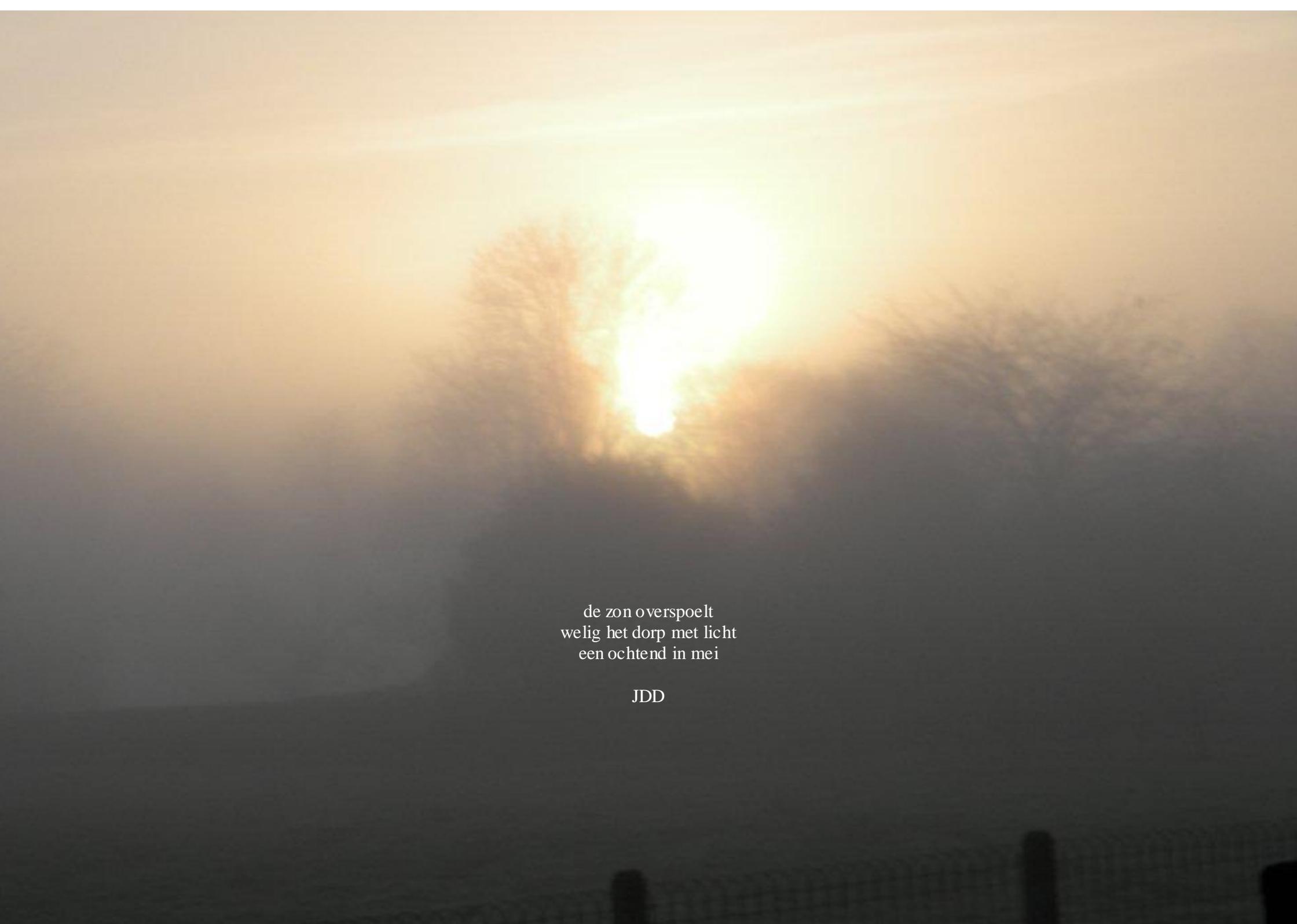
www.mansveldartcenter.wordpress.com

SCHEPPINGSVERHAAL

het gebeurde stilletjes
heel stilletjes
God gaf twee wezens een naam
Adam en Eva
ze kregen elk een lichaam
en mochten daarmee samen spelletjes spelen
kindjes maken
krijgende baby's
die opgroeiden en die leerden spreken en zingen
en met de vingers peuteren
op I-pad machientjes
en PC-tjes
godganserdagen ...

A photograph of a bright sun rising behind a dark, silhouetted tree against a hazy, orange-tinted sky. The sun is the central focus, glowing intensely and partially obscured by the dark branches of the tree. The sky is a mix of soft orange and pale yellow, with some wispy clouds. The overall mood is serene and peaceful.

de zon overspoelt
welig het dorp met licht
een ochtend in mei

JDD

wees ge... 'groet'

dit is het de 'groet'
die ik een leven lang
al heb ingeoeffend
een gebaar in woord omgezet
en waarmede ik herinnerd wil worden

als mens geworden ding
amalgam van prikjes en ideetjes
van plannen met de vleet

dit is het dan
de groet die ik achterlaat
als een vergeten hoed
als een halfnatte knipooog
als een zoveelste sprong
in het ongewisse...

wees ge...'groet'

Jos De Decker ©
gedicht en schilderij -12 aug 2017

Het begint als een teken, een uitroep
midden vragen die een erehaag vormen.

'Art is good company' zo wil ik het.
zien, horen, opsnuiven, beleven!

'Death is the mother of beauty'
schreef Wallace Stevens ooit.
Ersatz bloemen sterven niet
wel de ...mooie echte kleurrijke bloemen.
Zij leven, overleven in de mythe
die wij ons toe... toe toe-eigenen .

Een veeg verf blijft over
'coming out of nothing' (?)
een tekst en tekening doorbreekt
de nachtmerrie van een
verloren gegaan houvast.

Een cijfer wil gezien worden,
bedingt mee het zijn 'als een grap',
kwinkslag midden het al.

Een cijfer wil voorop zijn
aan een ander 'als' schoon en ideaal
midden algemeenheden.

Daar is er het kleurrijk tafereel van zij die waren
of zouden kunnen geweest zijn...

midden plus- en mintekens
deling of vermenigvuldiging
alle met het gelijk aan hun kant.

Het voorbij hinkt me achterna,
hijgend, terwijl ik zelf
naar een tweede adem zoek.

Gefascineerd geraak ik door een gat,
dit van een beloofde vrijheid
en ik sta pal voor een 'OI'
en het woord 'now'.

met de erop volgende uitspraak
'nee, imiteer God niet,
probeer gewoon te bestaan !

Leef, herleef in je eigen 'ik'.
Nostalgia steekt wel eens de kop op.

Het herinnert je aan ...
laat alles hoe het is en zich voordoet.
'tel niet', verbijt pijn en zwijg,

kijk toe naar hoe alles verwordt verwoord,
onthou een uitroep teken
het *'again...eternity for every one'*,
bijeengebracht voor een foto
als aandenken en sluitstuk
met de man aan de tafel,
schrijvend, denkend, tekenend ...

JDD 2017–deze tekst is geïnspireerd op het recente boek 'Eternity for everyone'

De Indonesische Mbah Gotho heeft op zijn **145ste verjaardag** nog verteld wat zijn grootste wens is: **sterven!**
1Mei 1870. En zo gebeurde het toch...Hij stierf op zijn 146ste levensjaar.

Liefde en geduld kunnen helpen. Sodimedjo Ghoto werd maar liefst 146 jaar oud. Hij werd geboren op 31 december 1870 in Indonesië. Hij was al een tijdje aan het aftakelen en na een ziekenhuis opname in april, wilde de man niet meer verder. “Het leven is een kwestie van je lot te accepteren, maar het is genoeg geweest, ik wil al een tijdje doodgaan”, zei Mbah Gotho of Opa Gotho tegen de Jakarta Post vorig jaar. Mbah Gotho werd geboren in 1870. Zijn leeftijd betekende dat hij zowel de Japanse als de Nederlandse bezetting had meegemaakt. Bij het begin van de Eerste Wereldoorlog was hij 43 en bij het begin van de Tweede wereldoorlog was hij 70. De verhalen die hij hierover kon vertellen, maakte dat hij lokaal als een volksheld werd gezien.

Gotho trouwde 4 keer en overleefde zijn 4 vrouwen. Met hen had hij 5 kinderen, 12 kleinkinderen, 17 achterkleinkinderen en 2 achterachterkleinkinderen. Een van zijn kleinkinderen, Suryanto, zorgde al een tijd voor de 146-jarige. “Ik heb zo’n lang leven geleid omdat er zoveel mensen zijn die van me houden en voor me zorgen”, zei Gotho vorig jaar tegen de Jakarta Post. In zijn lange leven overleefde Sodimejo, die een verstokte roker was, vier vrouwen en drie van zijn kinderen. Hij zei altijd dat je het leven en het lot dat je te beurt valt moet aanvaarden zoals het is, met heel je hart.

Paul Gauguin - Manao tupapau - 1892

Weet je,
je was altijd fenomenaal
in je naakte
liggende verschijning
en je verdoken mysterie
eronder.

Van verwachtingen vol
is er een trance in de maak.

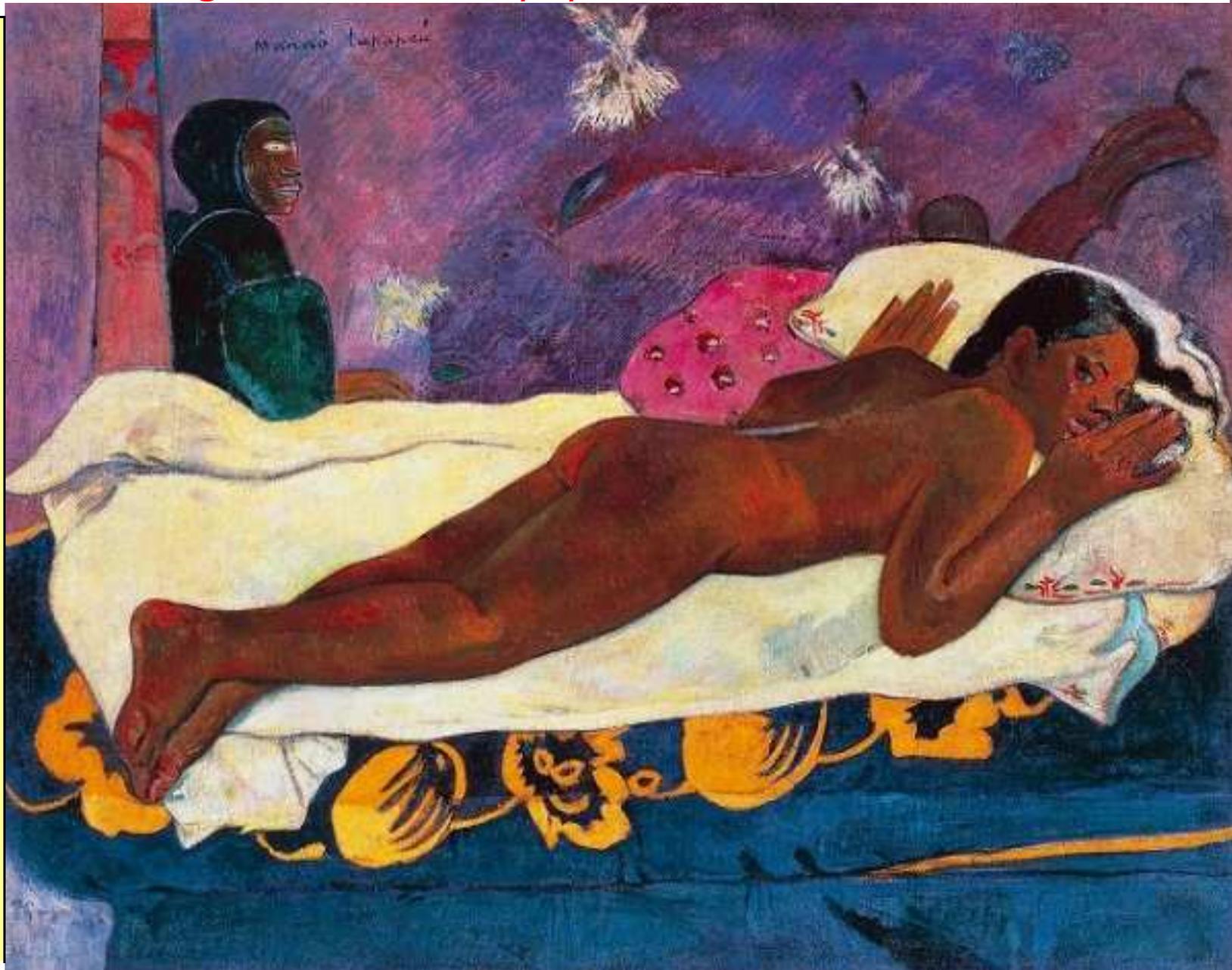
Een goede geest waakt
en dromen vallen open:

als een boek dat tot
leven komt...

Jos De Decker

juli 2017

*(Geschreven na het kijken naar 'Manao
tupapau', Schilderij van Paul Gauguin)*

Femme noire – Zwarte vrouw

Femme nue, femme noire

Vétue de ta couleur qui est vie, de ta forme qui est beauté
J'ai grandi à ton ombre ; la douceur de tes mains bandait
mes yeux et voilà qu'au cœur de l'Été et de Midi,
Je te découvre, Terre promise, du haut d'un haut col calciné
Et ta beauté me foudroie en plein cœur, comme l'éclair d'un aigle

Femme nue, femme obscure fruit mûr à la chair ferme, sombres
extases du vin noir, bouche qui fais lyrique ma bouche , savane aux horizons
purs, savane qui frémis aux caresses ferventes du Vent d'Est
Tamtam sculpté, tamtam tendu qui gronde sous les doigts du vainqueur
Ta voix grave de contralto est le chant spirituel de l'Aimée

Femme noire, femme obscure huile que ne ride nul souffle, huile calme
aux flancs de l'athlète, aux flancs des princes du Mali gazelle aux attaches
célestes, les perles sont étoiles sur la nuit de ta peau..Délices des jeux de
l'Esprit,les reflets de l'or ronge ta peau qui se moireà l'ombre de ta chevelure,
s'éclaire mon angoisse aux soleils prochains de tes yeux.

Femme nue, femme noire

Je chante ta beauté qui passe, forme que je fixe dans l'Eternel
Avant que le destin jaloux ne te réduise en cendres pour nourrir
les racines de la vie.

Léopold Sédar Senghor, Chants d'ombre

Naakte vrouw, zwarte vrouw

Gekleed in je kleur dat leven is, van je vorm die schoonheid is.
In je schaduw ben ik opgegroeid; de zachtheid van je handen versluisde
mijn ogen en zie midden de Zomer en de Middag,
ontdek ik je, Beloofde Land, vanaf de verbrande hoge rand
en je schoonheid treft mij midden in het hart, als de bliksem van een arend.

Naakte vrouw, obscure vrouw, rijp vreemd fruit in vast vlees, sombere
extasen van de zwarte wijn, mond die mijn mond lyrisch maakt, savana met
zuivere horizonten, savana die huivert door het felle aaien van Oostenwind
Gebeeldhouwde tamtam, gestrekte tamtam die broemt onder de vingers van
de winnaar, je stem van contralto is het geestelijk lied van de Geliefde.

Zwarte vrouw, obscure vrouw olie dat geen enkele adem verrimpelt, kalme
olie met atleteflanken, met flanken van de prinsen van Mali gazel met
hemelse bindingen, de parels zijn sterren op de nacht van je huid.
Heerlijkheid van de spelen van de Geest, de weerschijn van goud knaagt
aan je huid die de schaduw van je haren doet opvlammen, mijn angst
licht op in de toekomstige zonnen van je ogen

Naakte vrouw, zwarte vrouw

Ik bezing je voorbijtrekkende schoonheid, vorm die ik voor eeuwig vastleg
vooraleer het jaloerse lot je tot as herleid om de wortels van het leven mee te
voeden.

Léopold Sédar Senghor, Chants d'ombre.

sporen

glorie van enkele sporen
die ik achterlaat op een avond
van niets

in de voortzetting van geluid
luister ik naar
wat zich neerschrijft in de lucht achter mij

.....
.....

Jos De Decker
22 juli 2017
tekst en beeld

deze
woorden
zijn net zo alleen
als ikzelf

iemand beluistert ze
het kan zijn dat ik het ben
het kan ook iemand anders
zijn

ik leid er eenzaamheid uit af
alsook het ongewisse van
een dag
die verschrompelt en nacht
wordt

woorden zijn zo mede geluid
geworden
en ik wil ze zien wegglijden

weg in hun vergankelijkheid

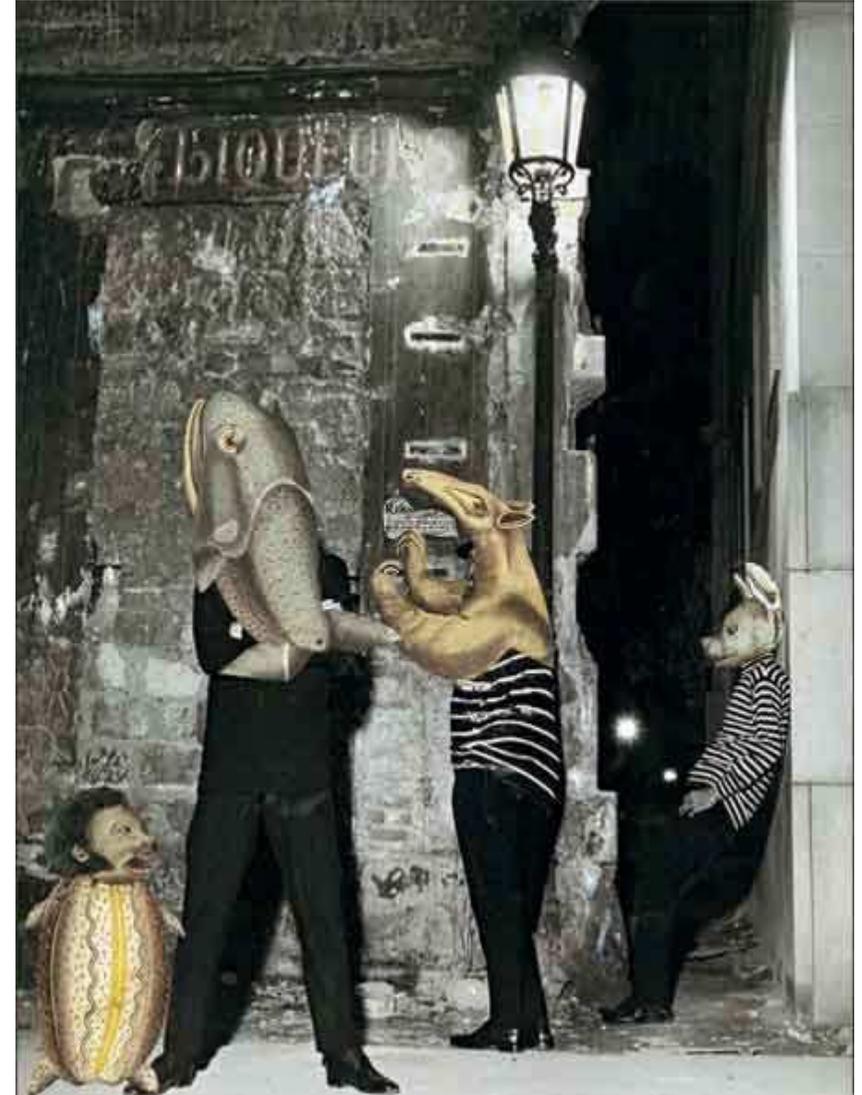
VERGANKELIJKHEID

*Jos De Decker©
tekst en beeld 11 aug 2017*

Jacques Prévert (1900- 1977) surrealist

Beauté	Schoonheid
Qui pourrait inventer un nom plus beau	Wie kan er een mooiere naam bedenken
plus indéniable	onloochenbaarder
plus mouvementé	nog meer be wogen
Beauté	Schoonheid
Souvent j'emploie ton nom	Ik gebruik je naam veel
et je travaille à ta publicité	en ik werk aan je publiciteit
je ne suis pas le patron	ik ben niet de baas
Beauté	Schoonheid
je suis ton	ik ben je
employé	bediende

Jacques Prévert (1900 – 1977) is een Franse populaire dichter, specialist in de speelsheid met de woorden en acrobatieën in de Franse taal. In 1966 publiceert hij FATRAS. Dit werk verrast door zijn artistieke vorm. Een tekening voegt zich toe aan het woord, en het woord is een speelweide, en het gedicht een collage en korte bedenking.

Le jardin

Des milliers et des milliers d'années
Ne sauraient suffire
Pour dire
La petite seconde d'éternité
Où tu m'as embrassé
Où je t'ai embrassée
Un matin dans la lumière de l'hiver
Au parc Montsouris à Paris
A Paris
Sur la terre
La terre qui est un astre.

De tuin

Duizende en duizende jaren
zullen niet volstaan
om het te zeggen
de kleine eeuwigheidseconde
waar je me kuste
waar ik je kuste
op een morgen in het winterlicht
in het park Montsouris te Parijs
te Parijs
op de aarde
de aarde dat hemellichaam.

Chanson

Quel jour sommes-nous
Nous sommes tous les jours
Mon amie
Nous sommes toute la vie
Mon amour
Nous nous aimons et nous vivons
Nous vivons et nous nous aimons
Et nous ne savons pas ce que c'est que la vie
Et nous ne savons pas ce que c'est que le jour
Et nous ne savons pas ce que c'est que l'amour.

Lied

Welke dag zijn we
Wij zijn alle dagen
Mijn vriendin
Wij zijn heel het leven
Mijn lieveling
Wij houden van elkaar en wij leven
Wij leven en wij houden van elkaar
En wij weten niet wat het leven is
En wij weten niet wat de dag is
En wij weten niet wat liefde is

er is een opdracht
kijken is de boodschap

een verte induiken
met een onduidelijk gevoel

van elders te zijn daar
waar je staat in een nu

een tijdelijkheid die zich
mede kenbaar maakt

en een warme gloed
in je teweegbrengt van

een soort nomansland en...wat
slechts wat verf op doek is

Jos De Decker 2017

alles is een onderweg
tijd die zich in alles wil herkennen
naar voor naar achter
naar gelang hoe de wind waait

hoogte en laagte
alsof het dat is

de essentie
het actuele
dat je wil beleven

met verzoeken en wendingen allerhande...

ik spel mezelf de les
onderhoud een vingeroefening bij het schrijven
strijk mijn haren glad bij wijlen
vergeet de bril niet
om het alles zichtbaar en dichtbij te houden

JOS DE DECKER
schreef dit gedicht op 1 nov 2013